

ΚΟΝΤΑ ΣΤΟΥΣ ΙΕΡΕΙΣ ΜΑΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Παιδιά, ας κάνουμε μια υπόθεση! Ας υποθέσουμε ότι καθώς περπατάτε και γυρνάτε από το σχολείο, βλέπετε να έρχονται προς το μέρος σας ένας Βασιλιάς, ένας Άγγελος κι ένας Ιερέας. Ποιον από τους τρεις θα χαιρετούσατε πρώτον;

Αφήνουμε τα παιδιά να απαντήσουν ό,τι νομίζουν και να γίνει λίγο διάλογος. Στο τέλος τους λέμε:

Τη σωστή απάντηση θα μας τη δώσει σε μία από τις Διδαχές του, ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός ο οποίος έλεγε: «Νὰ τιμᾶτε τοὺς ἱερεῖς σας· καὶ ἂν τύχη ἕνας ἱερεὺς καὶ ἕνας βασιλεὺς, τὸν ἱερέα νὰ προτιμήσης· καὶ ἂν τύχη ἕνας ἱερεὺς καὶ ἕνας ἄγγελος, τὸν ἱερέα νὰ προτιμήσης, διότι ὁ ἱερεὺς εἶνε ἀνώτερος ἀπὸ τοὺς Ἄγγέλους».

Σήμερα λοιπόν, θα αναφέρουμε ορισμένα πρακτικά ζητήματα, που θα μας λύσουν κάποιες απορίες που τυχόν έχουμε σχετικά με τους ιερείς και επιπλέον θα μας δείξουν όμορφους τρόπους με τους οποίους μπορούμε να φανούμε και εμείς χρήσιμοι στους ιερείς της ενορίας μας.

Η ΣΤΑΣΗ ΜΑΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟΥΣ ΙΕΡΕΙΣ

1. Πώς χαιρετάμε τους ιερείς;

Όταν συναντάμε ιερέα, παίρνουμε την ευχή του και ασπαζόμαστε το χέρι του. Αυτό το χέρι ευλογεί τα τίμια δώρα. Και τη στιγμή εκείνη κατέρχεται το Άγιο Πνεύμα και τα μεταβάλλει σε Σώμα και Αίμα Χριστού. Όταν σκεφτόμαστε αυτήν την αλήθεια, όχι μόνο δεν θα ντρεπόμαστε να σκύψουμε και να ασπαστούμε το χέρι του, αλλά θα σπεύδουμε με μεγάλη ευχαρίστηση, γιατί έτσι λαμβάνουμε ευλογία.

Ακριβώς γι' αυτό, καθώς τον χαιρετάμε, λέμε: «Ευλογείτε», ζητώντας ουσιαστικά την ευλογία του Θεού στη ζωή μας ή «Την ευχή σας» και όχι «Γεια σας».

2. Πώς προσφωνούμε τους ιερείς;

Επίσης, όταν απευθυνόμαστε σε ιερέα, δεν λέμε «Κύριε τάδε», όπως όταν μιλάμε σε οποιονδήποτε λαϊκό, αλλά τον αποκαλούμε με σεβασμό: «Πάτερ». Γενικώς, πρέπει να γνωρίζουμε ότι οι ιερείς αποκαλούνται πατέρες, γιατί αναγεννούν τα πνευματικά τους παιδιά στην χριστιανική ζωή. Οι βιολογικοί μας γονείς, μας έφεραν στη ζωή. Οι ιερείς μας, συνέβαλαν στην πνευματική μας γέννηση. Ιερέας, μας βαπτίζει, μας χρίει με το άγιο μύρο, μας συγχωρεί τις αμαρτίες μέσα στο μυστήριο της εξομολόγησης, μας κοινωνεί με το Σώμα και το Αίμα του Κυρίου μας... Βέβαια όλα τα επιτελεί ο ίδιος ο Χριστός διά της Θείας Του Χάριτος, όπως τονίζουμε συνεχώς, αλλά ο Χριστός χρησιμοποιεί ως όργανά Του τους ιερείς.

3. Πώς βοηθούμε τους ιερείς;

Καλά, θα μου πείτε, είναι δυνατόν εμείς να προσφέρουμε βοήθεια στους ιερείς μας; Και όμως υπάρχουν πολλοί πρακτικοί τρόποι, με τους οποίους θα μπορούσατε να βοηθήσετε τους ιερείς. Σκέφτεστε ορισμένους; (...)

- Διακονία στο ιερό βήμα.

Είναι πολλές οι υποχρεώσεις των ιερέων μας. Είδατε για παράδειγμα τις προηγούμενες ημέρες, κατά τη διάρκεια των εορτών των Χριστουγέννων και των Θεοφανίων, πόσες ακολουθίες είχε η ενορία μας. Στις Ακολουθίες λοιπόν (Εσπερινό, Θεία Λειτουργία), τα αγόρια μπορούν να βοηθούν με την πολύ προσεκτική και ευλαβική διακονία μέσα στο ιερό βήμα. Εκεί είναι ο ιερότερος χώρος του Ναού, υπάρχει η αγία Τράπεζα πάνω στην οποία τελείται η Θεία Λειτουργία. Και ξέρετε ότι στη Θεία Λειτουργία, αοράτως παρευρίσκονται αγγελικά τάγματα. Έτσι λοιπόν, όσα αγόρια βοηθούν στο ιερό, πρέπει να είναι υποδειγματικοί, αμίλητοι, προσεκτικοί, σαν άλλοι άγγελοι, έτοιμοι να φέρουν ό,τι τους ζητηθεί. Αλλιώς, με συζητήσεις, φασαρία και θορύβους, αντί να βοηθούν, δυσκολεύουν τους ιερείς μας.

- Προετοιμασία προσφόρου.

Για να τελεστεί η Θεία Λειτουργία, όμως, είναι απαραίτητο να έχει ζυμωθεί και να έχει προσφερθεί στον Ναό, το πρόσφορο. Απ' αυτό το πρόσφορο θα λάβει ο ιερέας εκείνο το τεμάχιο, που θα μεταβληθεί σε Σώμα Χριστού! Πόσο εξαιρετικό και πόσο σημαντικό είναι λοιπόν, τα κορίτσια κυρίως, να μάθετε να ζυμώνετε πρόσφορο. Αν νιώθετε χαρούμενες όταν μαθαίνετε να φτιάχνετε υλικές τροφές, φανταστείτε τι μεγάλη ευλογία και χαρά είναι να ξέρετε να ετοιμάζετε το πρόσφορο, απ' το οποίο ο Θεός μας δίνει την «ουράνια τροφή», τον «Άρτο της Ζωής», το άγιο Σώμα Του!

- Βοήθεια στο αναλόγιο.

Έχετε αναλογιστεί ότι ο ιερέας μόνος του δεν μπορεί να επιτελέσει τα ιερά μυστήρια. Χρειάζεται τουλάχιστον ένας πιστός, στο αναλόγιο, το ψαλτήριο δηλαδή, ο οποίος θα απαντά στις αιτήσεις του, με το «Αμήν», το «Κύριε ελέησον», το «Παράσχου Κύριε» κ.λπ. Επίσης, αυτός θα ψάλλει και τα τόσο όμορφα τροπάρια, που λέγονται στις διάφορες ακολουθίες. Γι' αυτό τον λόγο, είναι πολύ χρήσιμο να ξέρουμε να ψάλλουμε. Ακόμα και να μην έχουμε τόσο καλή φωνή, μπορούμε να μάθουμε βυζαντινή μουσική. Ο Θεός μας δεν υμνείται από τις καλές και μελωδικές φωνές, αλλά από τις καθарές και ταπεινές ψυχές. Αν έχουμε λοιπόν, τέτοια διάθεση να δοξολογούμε τον Θεό, πρέπει να μάθουμε να ψάλλουμε.

Να ξέρετε ότι τα τελευταία χρόνια, λειτουργεί στη Μητρόπολή μας, Σχολή Βυζαντινής Μουσικής, με περισσότερους από 150 σπουδαστές, κυρίως νέους και νέες. Σκοπός αυτής της προσπάθειας είναι, τα ψαλτήρια των Ναών μας να αρχίσουν να πλαισιώνονται από νέους ανθρώπους. Μήπως είναι αυτή μία ευκαιρία και για μας;

- Υποδοχή στο σχολείο μας.

Οι ιερείς συχνά επισκέπτονται τα σχολεία μας. Μάλιστα σε ορισμένα, έχει έρθει και ο ίδιος ο Μητροπολίτης μας. Τότε να τρέχουμε να πάρουμε την ευχή τους και ν' ασπαστούμε το χέρι τους. Να τους καλωσορίζουμε με πολλή χαρά, σαν να δεχόμαστε την επίσκεψη του Χριστού στο χώρο του σχολείου μας. Έτσι δίνουμε και το σωστό παράδειγμα στους συμμαθητές μας, πολλοί από τους οποίους, δυστυχώς αγνοούν βασικά πράγματα για τους ιερείς και την Εκκλησία.

- Δεν κατηγορούμε ποτέ ιερείς

Και δεν αρκεί που πολλοί συνάνθρωποί μας αγνοούν βασικά στοιχεία περί ιεροσύνης... Δυστυχώς, στην εποχή μας αρκετοί κατηγορούν κιόλας τους ιερείς. Συχνά τα Μ.Μ.Ε. προβάλλουν αρνητικά παραδείγματα και διάφορα «σκάνδαλα». Ακούμε ή διαβάζουμε κατηγορίες εναντίον κληρικών (ιεροκατηγορίες), επινοήσεις της αισχρής φαντασίας πονηρών ανθρώπων. Ο βαθύτερος σκοπός αυτών των δημοσιευμάτων είναι να προσβάλλουν τον θεσμό της ιεροσύνης.

Εδώ, παιδιά, απαιτείται ιδιαίτερη προσοχή και εγρήγορση. Αν θέλουμε να διατηρήσουμε την ειρήνη της ψυχής μας και να απομακρύνουμε τις επιθέσεις του διαβόλου, ο οποίος κρύβεται πίσω από τις ιεροκατηγορίες, να κλείνουμε τα αυτιά μας σε τέτοιου είδους συζητήσεις ή ειδήσεις. Γιατί είναι πολύ πιθανό, αν δεν τις αποφύγουμε να πάθουμε σοβαρή ζημιά, να πέσουμε στην αμαρτία...

Αν η κατάκριση είναι μεγάλη αμαρτία, που όντως είναι, διότι φανερώνει ότι δεν έχουμε αγάπη, αλλά κακία και εγωισμό, η κατάκριση των ιερέων είναι ακόμα φοβερότερο αμάρτημα.

Κάθε ιερέας χειροτονημένος έχει την ιεροσύνη του Χριστού. Αν ο ιερέας είναι καλός και τον κατηγορήσουμε, είναι αναμμένο κάρβουνο και θα μας κάψει. Αν πάλι είναι κακός ως άνθρωπος, είναι κάρβουνο σβησμένο. Και τότε, όμως, αν ασχοληθούμε με αυτόν, θα μας μαυρίσει και θα μας μουντζουρώσει.

Ας ακούσουμε τι μας διδάσκει ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός: «Να προσέχετε, αδελφοί μου, να μην κατηγορείτε τους παπάδες σας, να μη τους υβρίζετε και να μη τους παραμελείτε, διότι βάνετε φωτιά και καίεσθε. Διότι οι παπάδες είναι ανώτεροι από τους Αγγέλους και από τους Βασιλείς. (...) Εγώ, αδελφοί μου, δεν έχω καμιάν κατηγορίαν να κάμω των παπάδων, διότι είναι παπάδες και έχουν τον Χριστόν που τους παιδεύει και ό,τι σφάλμα κάμουν οι παπάδες, έχει ο Χριστός μας ράβδον σιδηράν δι' αυτούς».

Ένας απλός αλλά σοφός άνθρωπος, συμβούλευε τα παιδιά του: «Συνάντησες έναν ιερέα; Φίλα το χέρι του, ζήτα την ευχή του και φύγε. Μην ασχολείσαι αν είναι καλός η κακός. Αυτό είναι δουλειά του Θεού».

- Προσευχόμαστε για τους ιερείς μας

Και επειδή αυτοί που κατηγορούν με τόση ευκολία τους ιερείς, είναι σίγουρο ότι δεν προσευχήθηκαν ποτέ γι' αυτούς, εμείς ας αναπέμπουμε στο Θεό θερμή ικεσία για τους ιερείς μας. Βρίσκονται στην πρώτη γραμμή της πνευματικής μάχης, του χριστιανικού αγώνα. Γι' αυτό ο κοινός μας εχθρός, ο διάβολος τους πολεμά με πολλή πονηριά και με μεγάλη μανία. Αν καταφέρει να ρίξει την «εμπροσθοφυλακή», τότε το καταστροφικό έργο του γίνεται ευκολότερο. Έτσι λοιπόν, επειδή και οι ιερείς μας είναι άνθρωποι, οφείλουμε να τους έχουμε πάντοτε στην προσευχή μας.

Να προσευχόμαστε λοιπόν, να τους σκεπάζει ο Θεός, να τους προστατεύει από τα «πεπυρωμένα βέλη του πονηροῦ». Να τους φωτίζει και να τους ενισχύει στο άγιο έργο τους, στη δύσκολη μα ιερή αποστολή τους. Να τους διατηρεί πάντοτε όρθιους, για να μας ευλογούν, να μας αγιάζουν, να ανοίγουν το δρόμο του ουρανού, ώστε να περάσουμε όλοι μας το κατώφλι της Βασιλείας του Θεού.

Κάποτε ρωτάτε: «Τι κάνει η Εκκλησία για εκείνο ή για το άλλο θέμα;», εννοώντας τους Επισκόπους και τους ιερείς. Εκκλησία όμως, είμαστε όλοι, ιερείς και λαϊκοί. Δεν πρέπει να εξαιρούμε τον εαυτό μας. Αντιθέτως, είναι ανάγκη να θέτουμε τον εαυτό μας στη διάθεση της Εκκλησίας. Να βρισκόμαστε κοντά στους ιερείς μας. Τότε κι εκείνοι θα είναι σε θέση να προσφέρουν ακόμα περισσότερα κι εμείς θα χαιρόμαστε την ευλογία του Θεού στη ζωή μας.

ΣΥΝΘΗΜΑ: Κοντά στους ιερείς μας!